

EESTI POLITSEILEHT

ADMINISTRATIIV-ÕIGUSLINE AEGKIRI.

Nr. 9 (219)

27. veebruaril 1926 a.

VI. aastakäik

Ilmub üks kord nädalas — igal laupäeval.

Tellimise hind: aastas . . . . . Mk. 1000.—
 poolaastas . . . . . „ 500.—
 veerandaastas . . . . . „ 250.—

Siseministeeriumile alluvatele asutustele ja nende ametnikkudele on tellimise hind:

aastas . . . . . Mk. 800.—
 poolaastas . . . . . „ 400.—
 veerandaastas . . . . . „ 200.—

Üksik number maksab Mk. 25.—

Tellimised — järgmise kuu esimesest päevast.

Avatud k 129—123. Toimetaja kõnetunnid k. 12—1
 Toimetus ja kontor: Tallinn, Toompea lossis. Tel. 103

Kuulutuste hinnad:

1/1 lehek. Mk. 4000.— || 1/4 lehek. Mk. 1000.—
 1/2 „ „ 2000.— || 1/8 „ „ 500.—
 1/3 „ „ 1350.— || 1/16 „ „ 250.—

Tunnistuste kaotuste kuulutused Mk. 100.—

Lehe eesküljel 75% o, tekstis 100% o kallim.

Adressi muutmise 30 mk.

Adress kirjade jaoks: Tallinn, Postkast nr. 338.
 Jooksev arve Eesti panga Tallinna osak. nr. 543

Sisu: 1) Eugen Maddison, Ühe arvustuse puhul. 2) A. Liit, Tähtsamate kuritegude jälgimine. 3) Dr. jur. Palitzsch, Kriminaal-muuseumide sisseseadmine ja nende tähtsus politseinikkude koolitamisel. 4) H. Vaev, Kas on võimalik meie politsei koosseise vähendada? 5) Konstaablite korteriolude parandamisest maal. 6) Mõrtsukate ühingud usulisel alusel Indias. 7) Väljamaalt. 8) Küsimused ja kostmised. 9) Kuulutused.

Ühe arvustuse puhul.

Eugen Maddison.

„Päevalehes“ nr. 37 peatub „V. V.“ artiklis „Ühingute ja nende liitude seadus“ Riigikogu päevakorras olevate ühingute ja nende liitude ning ühingute, seltside, ühisuste ja nende liitude registreerimise seaduseelnõude juures. Kõigepealt tuleks tähendada, et nimetatud artiklis sisalduvad mõtted ei ole uued, vaid on juba väljendatud mitmel korral Riigikogu üldkomisjonis tähendatud seaduseelnõude harutamise ajal. „V. V.“ leiab ebaotstarbekohase olevat teha vahet ühingute ning ühisuste ja seltside vahel, sest tehes vahet, „tuleks — V. V. arvates — seaduse maksamahakkamise järele kõik põllumeeste seltsid, tuletõrjeseltsid, haridusseltsid, raamatukogu seltsid jne. ümber nimetada „ühinguteks“. Selle vastu aga peaksid kõik kooperatiiv-ettevõtted, kes ennast

viimasel ajal on hakanud „ühinguks“ nimetama, jälle saama kas „seltsiks“ või „ühisuseks“.

Siin on, nähtavasti, arusaamatusega tegemist. „Ühing“, „selts“, „ühisus“ on mõisted ehk terminid. Kuidas aga tegelikult üks või teine „ühing“, üks või teine „ühisus“ või „selts“ end nimetama hakkab, see on tema enese asi, oleneb täiesti tema maitsest või tahtmisest. Mingisuguseid ümbernimetamisi ei tule kellelgi ette võtta. On täitsa iga üksiku „ühingu“, „ühisuse“ või „seltsi“ asi, kuidas ta end nimetab, — nimetagu ta end, näiteks „vabameelsete vabariigiks“, „noortemeeste paradiisiks“ jne., sest see asjaolu, kuidas ta end nimetab, ei tee teda „vabariigiks“ ega „paradiisiks“.

Kuid vahetegemine kasutaotlevate ja

kasu mittetaotlevate koonduste vahel ja neile vastavate oskussõnade leidmine on hädatarvilik. Kasu mittetaotlevatele koondustele leidub vastav oskussõna juba põhiseaduses ja see on „ühing“ („keegi ei ole kohustatud ... olema usutunnistustliku ühingu liige“ § 11, „ühinguisse ja liitudesse koondumine on Eestis vaba“ § 18 teine lõige). Kasu taotlevatele koondustele vastavad aga täiesti oskussõnad „selts“ või „ühisus“ (Gesellschaft, товарищество) ning on ka tegelikult juba tarvitusel võetud (aktsiaselts, osäühisus).

„Teine asi, mis, „V. V.“ arvates, lahendamist nõuab, on küsimus, millise arvu liigete koosseisul on seltside, ühingute ja nende liitude peakoosolekud otsusevõimelised“. Minu arvates, lahendatakse see küsimus põhikirjas. Esiolgu on see ühingu, seltsi või ühisuse asutajate küsimus; pärast aga oleneb selle küsimuse lahendamine peakoosolekust. Ta võib muuta põhikirja oma tahtmise järgi, väljendades oma tahtmist, ka seda ametlikult registreerida lasta.

Edasi leiab „V. V.“, „et uue seaduse § 12. pahatujuulisele siseministrile ja mõnele jonnakale seltsiliikmele võimaluse annab igasuguseid seltse (seaduse keeles „ühinguid“) sulgeda.“ Ei anna tähendatud § 12. „pahatujuulisele siseministrile“ ega ka „jonnakale seltsiliikmele“ võimalust seltse sulgeda. Esiteks — ei kõnele tähendatud paragrahv sulgemisest, vaid registrist mahakustutamisest, s. t. teatavate, näit., juriidilise isiku õiguste kaotamisest, sellejures ei olene see mahakustutamine „siseministrilt“ ega ka „seltsiliikmest“, vaid tsiviil-kohtust, kes siseministri või „jonnaka seltsiliikme“ nõudmist kolmes instantsis võib harutada. Minu arvates, paremat kaitset oleks küll raske kellelegi pakkuda. Mis puutub sellesse,

nagu oleks „V. V.“ arvates „igale mõtlejale selge, et mõisted „ainelise kasusaamise“ ja „poliitilised sihid“ on sedavõrd udused ja venivad, et hea tahtmise juures igast, kõige süütumast ettevõttest või otsusest võidakse põhjusi leida seltsi (ühingu) sulgemiseks“, siis tuleks siin jällegi tähendada, esiteks — et registrist mahakustutamise ei ole seesama, mis sulgemine, sest ühing jääb alles, kuid kaotab ainult juriidilise isiku õigused ja teiseks — et mahakustutamine sünnib kohtu otsusel, mis tehtud tsiviil-kohtupidamise korras, ning peale selle veel juure lisada, et senini ei ole veel kellelgi kahtlust olnud selle kohta, mis meil ja mujal maksvates seadustes mõeldakse „ainelise kasusaamise“ all. Arvamised võiksid küll lahku minna selle kohta, mis on „poliitiline siht“, kuid Saksamaa praktika kinnitab meile, et kohtud on ka seda väga hästi selgitada suutnud. Saksamaa 1908. a. ühinguseadus (Vereinsgesetz) ei ole ka seda defineerinud, leides, et see kuulub rohkem teadusele ja õigusemõistmisele (Rechtsprechung). Ei anna definitsiooni ka Saksamaa uus ühingu seaduseelnõu. Mis puutub lõpuks „V. V.“ poolt ettetoodud näidetesse: põllumeeste seltsi poolt viljaseemne puhastamiseks viljasorteerimise masina muretsemise või rentimise või haridusseltside koosolekul küsimuse harutamine, kas meil algkoolides ühte või kahte võõrast keelt tuleks õpetada, siis tähendaksin, et oleks küll raske ette kujutada, et tähendatud juhtumistel meie kohtud asuksid seisukohale, et põllumeeste selts on endale ainelise kasusaamise ja haridusselts jällegi poliitilise sihi endale võtnud. Peaks see aga nii olema, nagu „V. V.“ arvab, siis tuleks tõsiselt kohtute koosseisu värskendamise peale mõelda, kuid ... ega see ei puutu ühingute ja nende liitude seaduseelnõusse.

Tähtsamate kuritegude jälgimine.

A. Liit.

(20. järg.)

Tapmised.

Läbi lugeda N. S. §§ 307, 584 j. 3, 989, 1080, 1085, 1142, 1148, 1207, 1449—1471, 1484, 1490 j. 2, 1543, „Juhis“ lhk. 79 — 84.

Tapmiseks nimetatakse teise inimese elu seadusvastast äravõtmist. Selle järel missugustel asjaoludel sündis tapmine, määrab seadus selle teo eest erisugused karistused; seepärast peab hea juurd-

lus alati tarviku selgusega esile tooma kõik üksikasjad, millised aset leidnud ühenduses eluvõtmise aktiga.

Kõigepealt jaotab N. S. tapmisi selle järele, kui kaugelt tapja sihilik tahe, teise inimese elu võtta, teo juures ilmsiks tuleb — juhuslikkudeks, ettevaatamatuteks ja tahtvusega tapmisteks.

Juhuslikkude tapmiste all on

meil õieti tegemist teatavat liiki õnnetute juhtumistega, kus kellegi isiku seaduspärase tegevuse tagajärjel, sootumaks ettenägematu võimaluse tõttu, teine inimene oma elu kaotas. Näiteks, keegi vaatab tuttava juures laskeriista, mille kohta omanik seletab, et see pole laetud. Omaniku seletuse läbi arvamisele viidud, et laskeriist käesoleval silmapilgul tõesti kahjutu, vajutab ta triklile, kõlab pauk ja tuttav saab surmavalt haavata. Juhuslikud tapmised ei ole karistatavad.

Nii lihtlabased, kui niisugused tapmise juhtumised ka ei paista olevat, nõuavad nad jälgijalt sama hoolsat ja põhjalikku selgitamist, nagu iga teinegi tapmine. Kui kergesti ei või nende taha varjatud olla ettevaatamatu või koguni tahtvusega, eelkavatsetud tapmine! Tarvitseb ainult selguda, et ettenägematu asjaolu oli toimijal ometi väga hästi teada, võib olla terve „juhtumine“ koguni ette kavatsetud ja meil on tegemist kõige julmima roimaga.

Seega on väga tähtis, et juhuslikkude tapmiste kohta tehtud juurdlus sisaldaks peale üksikasjalise sündmuskäigu kirjelduse — kes, mis, kus, kuidas, millega, millal — veel kontroleeritud andmed selle kohta, kas isikul, kelle tegevuse läbi teine inimene sai surma, tõepoolest puudusid igasugused motiivid sihilikuks tapmiseks ja kas tema tegutses hariliku ettevaatuse piirides, resp. ettekirjutatud ettevaatuse nõudmisi täites. Mida rohkem siin asjatundjatelt nõu küsitakse, seda selgemaks muutub juurdlus.

Ettevaatamatu tapmised — teise isiku elu võtmine: a) seaduses mittekeelatud, kuid järeelmõtlematu tegevuse läbi — hariliku arenguga inimene oleks pidanud oma teo hädahohtlikke tagajärgi ette nägema, b) seaduses keelatud, kuid otsekohe mitte kellegi isiku vastu sihitud tegevuse läbi, ettevaatuse kohta käivate määruste ignoreerimine, mille tagajärjeks teise inimese surm, d) seadusvastase ja teise isiku vastu sihitud tegevuse läbi, mille juures aga puudus otsekohene eluvõtmise eesmärk.

a) ja b) all tähendatud juhtumistel tuleb peale hariliku sündmuskäigu eraldi selgitada, kui kaugelt süüdlase tegevus, mille tagajärjeks oli teise inimese surm, vastu käib tavalikkudele või ettekirjutatud ettevaatuse nõudmistele, kui kaugelt siin kaasa räägivad ootamatus, hooletus või koguni kuritahtlik hoolimatus (ükskõiksus). Võtame näitusena surmajuhtumise üle-

määra kiire sõidu läbi. Siin tuleb sündmuskäigu selgitamisel peale muu eraldi rõhutada, kui võrd ületas kaebealuse poolt tarvitatud sõidukiirus hariliku või normeeritud liikumiskiiruse, 2) missugused võimalused olid kaebealusel sõiduriista õigel ajal peatada ehk muul viisil hädahohtu kõrvaldada ja kui kaugelt ta need ära kasutas, 3) kui olid sõiduriista juures olemas vead, mis selle juhtumist takistasid, kas teadis juht nende olemasolust, 4) kas allajääja omalt poolt pidas silmas tavalikku ettevaatust?

Küsimuse otsustamine, kas antud juhtumisel on tegemist ärapööramatu ootamatusega, kergemeelse hooletusega või kuritahtliku hoolimatusega, on üks raskematest, seda enam peab sündmuse juurdleja tungima kõikidesse võimalikkudesse asja peensustesse, kordamööda asetades kõik kolm võimalust esiplaanile ja selle juures andmestiku varal proovides, missugune neist kõige rohkem tõendust leiab.

d) all tähendatud juhtumised — surma tekitamine seadusvastase ja ohvri vastu sihitud tegevuse läbi, ilma eluvõtmise eesmärgita — moodustavad kõige raskema liigi ettevaatamatu tapmistest. Siia kuuluvad surmamised: hoopide löömise läbi kakeluses; hoopide, kehavigastuste, haavade löömise läbi; külgehakkava haiguse meelega edasiandmise läbi; raske peksmise, piinamise või vabaduse riisumise läbi. Kõikide ülesantud juhtumiste peattingimuseks on, et need oleks ette võetud ilma tapmise kavatsuseta.

Juurdlus peab üksikasjaliselt selgitama, peale tuntu küsimuste — kes, mis, kus jne., missugustel asjaoludel sai alguse tegevus, mille tagajärjel tekkis surm; missuguseid abinõusid tarvitati hoopide, vigastuste või haavade löömiseks, haiguste edasiandmiseks, piinamiseks või vabaduse riisumiseks; kuidas abinõud saavutati — kust need võeti, kellelt saadi jne. (abinõud asitõenduseks võtta); kuidas nimelt abinõusid tarvitati, resp. kinnipeetavaga ümber käidi; milles avaldusid seadusvastase tegevuse tagajärjed — vahetu surm, surm saadud vigastuste halvenemise tõttu, missugust abi anti ohvrile.

Ka siin võib aset leida tahtvusega või koguni eelkavatsetud tapmine maskeeritud kujul, ja tegelikus elus on tihti küllalt raske otsustada, kummaga õieti tegemist. Häid tagajärgi annab mõnikord sündmuse eelloo põhjalik selgitamine: missugune

vahekord valitses asjaosaliste vahel enne sündmust — vaen, ärilised suhted, armukadedus, pärandus jne.; kas toimija avaldas tahet ohvrit surmata — ähvardused, abinõude muretsemine, kaaslaste tellimine; ning järeloona — kas toimija sai ohvri surmast ainelist kasu — kaubeldud tasu, pärandus, võla tasumata jätmine, konkurendist vabanemine, ohvri teenistuskoha omandamine jne.

Tahtvusega tapmine. Siia kuuluvad juhtumised, kus tapja tegutses kas otsekoheste teise inimese eluvõtmise sihiga või tema oli teise inimese elu kaotamise vastu ükskõikne, selle juures teadlik olles, et tema tegevuse tagajärjena tekib ehk võib tekkida surm. Selle järele, mis sugustel asjaoludel tekkis ja teostati tapmise tahe, liigitatakse tahtvusega tapmisi eelkavatsetud, kavatsetud ning ägeduses ja ärituses toimitud tapmisteks. Peale selle seob maksev karistusseadus tapmist veel mõnesuguste iseäraliste asjaoludega, millised karistusmäära peale mõju avaldavad. Nendest oleks nimetada: vanemate tapmine, lähemate sugulaste tapmine, leivavanemate, ülemate, ülespidajate, õpetajate, heategijate tapmine, raskejalgse naiserahva tapmine (kui mõrtsukas ohvri seisukorda teab), tapmisabinõude tarvitamine, mis võivad hädadohtlikuks saada paljudele inimestele ühekorraga, tapmine piinamise saatel, tapmine ohvri varitsemise teel, ohvri meelitamine tapmisaigale, tapmine mürgitamise teel, sama kuriteo kordamine, tapmine ainelise kasu saamise eesmärgiga, tapmine valitsusvõimudele vastuhakkamise, vangide vabastamise, enda varjamise eesmärgiga, tapmine selleks moodustatud salga abil. Edasi — hädakaitse seisukorra kurjasti tarvitamine, tapmine ägedas ja äritatud meeles, väljaspool abielu sündinud lapse tapmine kohe peale sünnitamist.

Vastavatel juhtumistel tulevad ülesloetud asjaolud põhjalikult välja selgitada ning juurdluses fikseerida.

Mõrtsuka avalikukstegemine.

Jättes kõrvale iseendast selguvad juhtumised, kus kogu jälgimine piirdub asjaosaliste isikute ja tunnistajate põhjaliku ja erapooletuma ülekuulamisega ning leiduvate asitõenduste asjakohase käsitlemisega, asume kohe n. n. pimedate juhtumiste juure, nagu meie neid tunneme ajalehtede stiilis: „Leiti tundmatu laip; politsei asus

asja selgitamisele“. Ka siin peame kinni juba tuttavast järjekorrast, mis algab **objektiivse andmestiku selgitamisega.**

Teopaiga vaatlus. Kohe peale laiba leidmise teate kättesaamist tuleb kohapeale ilmuda ja seal õige põhjalik vaatlus toime panna. Tuletatagu meele kõik näpunäited, mis üldosas vaatluse ning teopaigal ettetulevate jälgede ja märkide kohta antud ning mõeldagu hästi järele, milliseid neist ja kuidas nimelt käsiloleval juhtumisel võiks ära kasutada. Oleks väga soovitatav, kui arst, kelle ülesandesse hiljem laiba lahkamine kuulub, vaatlusest osa võtaks. Eriti üksikasjalikult tuleb fikseerida laiba asukoht, asend ja väljanägemine ning laipa ümbritsevad asjad, jäljed ja märgid, millel esiteks surma põhjuse kindlakstegemise kohta, teiseks aga mõrtsuka leidmisel ja tema süü tõendamisel suur tähtsus, kui tegemist on mõrtsukatööga.

Et ükski teopaigal leiduvatest andmetest, mis võiksid selgitada surma põhjust, ei jääks silmapaari vahele, selleks kujutatagu endale ette kõik surma võimalused, millised käsiloleval juhtumisel veel kuidagi mõeldavad; iga võimaluse kohaselt eraldi pandagu tähele, mis teopaigal tema poolt ehk vastu räägib. Võtame näituse: Raudtee roobastel, kohal, kus raudtee kõrge silla alt läbi jookseb, leitakse ratastest läbilõigatud laip. Esimesel silmapilgul on siin võimalikud ligikaudu järgmised oletused: 1) Kadunu kõndis raudtee tammil, silla alla jõudes tabas teda südame rübandus, ta langes surnuna roobastele; 2) ta viibis sillal, kummardades üle käsipuu kaotas ta tasakaalu ja langes alla roobastele; 3) ta tahtis sõidu ajal ühest vagunist teise minna, libises vaguneid ühendavalt sillakeselt alla; 4) ta jäi joobnud olekus roobastele magama; 5) ta hüppas enesetapmise mõttega sillalt alla või viskas end lihtsalt läheneva rongi alla; 6) keegi tõukas ta sillalt alla või rongilt maha; 7) ta võib olla mujal tapetud ja laip roobastele toodud, et simuleerida õnnetut juhtumist või enesetapmist. Järjelikult: loomulik surm, õnnetu juhtumine, enesetapmine, mõrtsukatöö. Kirju rida võimalusi! Ent kui aga eespool antud nõuande järele käiakse, siis märgatakse peagi, et üks ehk teine võimalus mõne vastuvaidlematu asjaolu läbi ümber lükkatakse, kuni viimaks üksainus kõige tõenäolisem surma põhjus järele jääb.

Tunnistajate otsimine ja ülekuulamine. Meele tuletada kõik üldosas selle kohta antud juhatused. Olgu

veel kord meele tuletatud, et pimedatel juhtumistel alustatakse tunnistajate ülekuulamist harilikult sündmuse eel- ja järelkäivate asjaolude teadjatega, kus selgitamisele tuleb ühest küljest kadunu elujärg viimasel ajal, nagu seltskondlised suhted, varandusline ja tervisline seisukord, kõige lähemad läbikäimised, avaldatud kavatsused, vihamehed, millal, kus ja missugustel asjaoludel teda viimaks nähti, edasi — teopaik enne ja pärast teo toimimist ning lõpuks — sündmusega ühenduses tekkinud asjaolud, nagu kuriteo märgid teatava isiku küljes (võitluse jäljed, külgehakanud ained, mõrtsukatöö läbi omandatud asjad), kas keegi saab kadunu surmast kasu ja millisel teel nimelt j. m.

Laiba ülevaatamine ja lahkamine. Mõlemaid toimetatakse asjatundja — arsti — kaasabil. Kuna nüüd aga iga hea arst ei ole veel kaugeltki hea kriminalist, siis ei tohi jälgija laiba ülevaatuse ja lahkamise vastu koguni mitte ükskõikseks jääda, vaid ümberpöörult, jälgija peab arstile lahendamiseks andma võimalikult rohkem küsimusi, mis välja kasvanud vaaatluse ja tunnistajate ülekuulamise andmetest.

Vaaatlusega, tunnistajate ülekuulamisega ja arsti kaasabil saadud andmete põhjal tuleb nüüd eestkätt otsustada, kas tegemist on loomuliku surmaga, õnnetu juhtumisega, enesetapmisega või mõrtsukatööga ning edasi — kui on põhjust oletada mõrtsukatööd — millal toimus tapmine, kus toimus tapmine ja kuidas toimus tapmine. Sellele seltsib tundmatu laiba leidmise puhul — kadunu isiku kindlakstegemine. Järgnevad näpunäited võiksid kasulikud olla:

Kas loomulik või vägivaldne surm? Selle küsimuse peale annab laiba

lahkamine pea alati kindla vastuse, kui arst oma töö teeb põhjalikult ja tarviliku huviga. Kuid siiski on ette tulnud juhtumised, kus arst otsustas vägivaldset surma, kuna tõepoolest tegemist oli loomuliku surmaga. Ühel juhtumisel, näit., oli tegemist jõest väljavõetud lapse laibaga, millel pealuu vigastatud; tegelikult aga oli jõkke visatud loomulikku surma surnud lapse laip ja käre vool oli laiba pea vastu kaljusid uhtudes vigastanud. Ühel teisel juhtumisel leiti poisikese laip läbilastud peaga; juurdlemine selgitas, et poisikene oli hange jäänud, ärakülmanud ning öösel olid salakütid tema lugemist väljaulatava peakatte jäneseks pidanud ja selle peale tuld annud.

Õnnetu juhtumine või vägivaldne — kellegi tahtest juhitud — surm? Siin võib lahkamine küll alati kindlaks teha, missuguse vigastuse tagajärjel surm tekkinud, kuid mitte alati seda, kas vigastused õnnetu juhtumise või kellegi tahtest juhitud tegevuse läbi esile kutsuti. Kahtlastel juhtumistel tuleb seepärast arvesse võtta, kus leiti laip, mis asjaolud viisid kadunu sinna kohta, vigastuste liik (õnnetu surm on enamasti seotud kukkumise, põrutuse, pigistuse, vettekukkumisega, selle vastu figureerivad kägistamine, piste- ja löikehaavad, kuulihaavad võrdlemisi harva õnnetu surma põhjustena), vigastuste asupaik (õnnetu surm näib kahtlasena, kui vigastus on kohal, mis väliste mõjude vastu hästi varjatud), vigastuste arv ja iseloom (mõrtsukas lepib harva üheainsa vigastuse löömisega; kas vigastused sobivad ümbrusega?), andmed, mis valgustavad sündmuse eellugu.

(Järgneb.)

Kriminaal muuseumide sisseseadmine ja nende tähtsus politseinikkude koolitamisel.

Dr. jur. Palitzsch.

Politseiametniku ja eriti kriminaalpolitsei ametniku teenistus on seotud suurte raskustega ja mitmesuguse hädaohuga. See teenistus nõuab tahtejõudu ja julgust, ettevaatust ning viisakust, arusaamist igapäevases elus ettetulevatest sündmustest, peale kõige selle aga veel palju teadmisi ning suuri kogemusi. Selle tõttu on riik ja omavalitsused hakanud viimasel ajal täie õigusega erilist rõhku panema

politseiametnikkude koolitamisele. On jõutud arusaamisele, et seni ajani ses suunas on liig vähe tehtud ja et teenistuse nõudmised politseinikkude vastu alatasa kasvavad. Teiselt poolt on ametnikud ise otsusele jõudnud, et kutseharidust tuleb täiendada ja on mõnes kohas seadnud ise sellekohase nõudmise üles.

Harilikult sünnib politseiametnikkude kutsehariduse täiendamine meie päevil

erilistes politseikoolides; kriminaalpolitsei ametnikke valmistatakse erilise hooliga teoreetiliselt ja praktiliselt nende elukutsele, kusjuures õpilasteks enamalt jaolt sarnaseid mundrikandjaid politseinikke võetakse, kes väljapaistvad tubliduse poolest ja kellede iseloom lubab oletada, et nemad raskele kriminaalametniku teenistusele vastavad. Meil Saksenis valitakse siis veel anderikkamate kriminaalpolitsei ametnikkude seast mõned üksikud välja, kellele kriminaalpolitsei keskvalitsuse juures üheksa kuud erilist õppust jagatakse, et neid siis pärast juhtivatele kohtadele määrata, kus vaja ei ole erilist juriidilist haridust. Suure tähtsusega kõigi nende koolitamise viiside juures on õpetamine kriminaalmuuseumides, kus asjatundjatel avaneb võimalus seal olevate mitmesuguste materjaalide najal kõige piltlikumalt oma eriala selgitada.

Sarnast õppust on võimalik edukalt läbi viia mõistagi ainult sarnastes muuseumides, mis on hästi korraldatud, kus ei ole kindla kavata kuhjatud kõiksugused asjad, vaid kuhu on mahutatud materjaalid, mis võimaldavad piltlikku õpetust. Kõige parem on, kui suurtes muuseumides, kus iseenesest väga palju materjaali leidub, sisse seatakse eriline, õpetamiseks määratud asjade kogu, kus leiduks kõik õpetamiseks tarvilikud asjad. Sarnases kogus võivad politseiametnikud suure eduga õppida, võivad tutvuneda kõigi väljapandud piltidega, asitõendustega, preparaatidega jne.; noor ametnik laiendab oma teoreetilisi teadmisi väljapandud asjade abil ning vana, vilunud politseinik võib oma teadmisi rikastada. Muidugi mõista ei saa olemasolevat materjaali alati ühetaoliselt kasutada õpetamisel, kõik ripub sellest ära, kui võrd ettevalmistatud on õpilased, kui palju on antud aega muuseumis õppimiseks jne. Ühenduses sellega aga seisab muidugi ka õpetamiseks määratud materjaalide kogu sisseseadmine üldse: seda võib teha suuremas või väiksemas ulatuses, meeles tuleb ainult pidada, et kogu peab alati täiendama, sest kriminaaltehnika sammub iga päevaga edasi ning just kõne all olevas kriminaalmuuseumide osas peab leiduma kõiki, mis võimaldavad ametnikkudele eriharidust täiendada.

Õpetamise osakond on ainult üks kriminaalmuuseumi alljaotustest, missuguseid osakondi tuleb veel peale selle ellu kutsuda, see ripub muidugi mõista ära

oludest. Iga kriminaalmuuseum peab enesest moodustama kogu, kus leidub õppimiseks ja võrdlemiseks tarvilikke asju, samuti materjaale, mis üldse kriminaal seisukohalt võivad huvi äratada; peasjalikult neid, milliste abil saadeti ehk saadetakse korda kuriteod. Kõik niisugune materjaal, mis aastate jooksul kokku tuleb ja mida iga kriminaalmuuseum peab omale soetama, mahutatakse kriminaalmuuseumi tähtsamasse ossa. Arusaadav on, et ka muuseum tervikuna, kui temas leidub peasjalikult materjaali, mis annud tegelik elu, ja kui see materjaal on korralikult süstematiseeritud, võib palju kasu tuua ametnikkude kutsehariduse täiendamisel, eriti ametnikkudele, kellel suuremad teadmised ja kogemused. Materjaalide äramahutamine muuseumis peab kindlasti sündima üksikute kuritegude liike järele ning see süstematiseerimine võiks, näiteks, sündida järgmiselt:

I-ne tuba.

- 1) Vargus, murdvargus, röövimine, riisumine.
- 2) Pettus, kuhu kuuluksid ka hasartmängud.
- 3) Dokumentide võltsimine.
- 4) Valeraha tegemine.
- 5) Salaküttimine ja jahiseaduste vastu eksimised.

II. tuba.

- 1) Tapmine.
- 2) Haavamine.
- 3) Suguvilja hävitamine.

III. tuba.

See oleks eriline ruum, kuhu kõik ei pääse ja kuhu on mahutatud materjaalid kõlblusvastaste kuritegude kohta.

IV. tuba.

- 1) Süütamine, eksimised lõhkeainete ja teiste sarnaste seaduste vastu.
- 2) Asjade kuritahtlik lõhkumine ja hävitamine jne.

V. tuba.

Siia kuuluksid materjaalid, mis teistesse tubadesse ei mahutata; see oleks eriline kriminaalmuuseumi osakond; siia pannakse asjad, mis ühenduses salakaubaveoga, kuritegijate shifrid, salamärgid, mis tarvitatakse vangimajades, kerjaste salamärgid, mustlaste salamärgid jne. jne.

Kui kriminaalmuuseum on selleks sisse seatud, et igal ajal tõelikku pilti anda kuritegevusest vastaval ajajärgul, siis tuleb loomulikult materjaali alata juure kogu ja ning teisiti pole kriminaalmuuseumi

tegevus üldse mõeldav. Sellega ühenduses aga on asjaolu, et aastate jooksul paljud leidub asju, mis üleliigseks saanud, milliste asemele on tulnud teised, millistel aga on kindel ajalooline väärtus. Ka muidu kogub muuseumisse aja jooksul nii mõndagi, mis väiksema tähtsusega tegelikule kriminaalametnikule, mis aga väärtuslik ajalooliselt ja kultuurajalooliselt seisukohalt. Seda iseenesest õige tähtsat ja mõnikord väga huvitavat materjaali tuleks asetada kolmandasse kriminaalmuuseumi osakonda: ajaloolisse ehk üldosakonda. Nii et viimane osakond poleks ainult kriminaalpolitseilise tähtsusega, vaid ka üldpolitseilise. Mõnes kohas on asja nii hakatud korraldama, et kriminaalmuuseumi kõrval (millisse siis kuuluvad õpetamisosakond ja kriminaalmuuseum sõna kitsamas mõttes) asutatakse veel politseimuuseum, kuhu siis mahutatakse materjaalid, millistest oli jutt ajaloo osakonna käsitamisel. Parem on esimene süsteem, see on ühe üldise muuseumi korraldamine, see kindlustab kõige pealt ühtlust korraldamises ja juhtimises, samuti ka ühtlust õpetamises. Peale selle on sel teel kindlustatud ühtlane kindel alus ja parem materjaalide paigutamine ning ülevaade, seda enam, et igas politseimuuseumis loomulikult leidub rohkem asju, millistel puht kriminaalpolitseiline tähtsus. Muidugi ripub lõppude lõpuks kõik ära rahalisest küsimusest, materjaalide rohkusest ning kasutada olevatest ruumidest.

Sakseni osariigil on oma kriminaalmuuseum, mis asub Dresdeni linnas ning kriminaalpolitsei keskasutusele allub. See asutus loetakse praegusel ajal üheks paremaks üldse ning sellepärast olgu mulle lubatud veidi lähemalt peatuda selle muuseumi sisseseadmise juures.

1890. aastal seati vanas politsei majas üks väike vangikamber sisse politseimuuseumiks, neli aastat hiljem asutati alles eriline kriminaalmuuseum. Muuseumi asutamise eesmärgiks oli „kriminalistiliselt seisukohalt huvitavate asjade kogumine kriminaalametnikkude õpetamise otstarbel ning uute kuritegude ja seaduste vastu eksimiste avalikustegemine”. Et muuseum kiirelt suurenes, on Sakseni kohtuministri teene, kes 1895. a. kohtutele ja prokuratuuridele ette kirjutas väärtuslikumat materjaali, kui see vähegi võimalik, muuseumile üle anda. Samas ettekirjutuses loeti ka üles, missuguseid asju tuleks nimelt kriminaalmuuseumile annetada; politsei keskasutus pööras hiljem samuti kohtute ja prokuratuuride poole ning täiendas veel asjade nimekirja, mida oleks soovitav saata kriminaalmuuseumile. Asju hakati palju saama, kuid siis kerkis päevakorrale teine küsimus, missuguseid asju mahutada muuseumi ja missuguseid mitte. Et mitte tähtsusega materjaali koguda, otsustati asja nii korraldada, et kriminaalpolitsei keskvalitsus otsustaks iga kord, missuguseid asju võib muuseumi mahutada ja missuguseid mitte. (Järgneb).

Kas on võimalik meie politsei koosseise veel vähendada?

Hans Vaev.

Meie politseiasutused on viimase võimaluseni koormatud töörohkusega. Kõik asutused, niihästi riigi kui omavalitsuse omad, annavad politseile palju tööd mitmesuguste selgitamiste, ülekuulamiste, teadaandmistega, raha sissenõudmistega jne. näol. Peale selle on politseil veel kõige tähtsam ülesanne täita, s. o. kuritegude jälgimine ja avaliku korra kaitsmine. Nii palju ülesandeid ja nii suured nõudmised, kuid täitjad ikka ühed ja need-samad. Kui meie politsei siiani on suutnud oma ülesandeid rahuloldavalt täita, siis seda suurte jõupingutustega, trööstides ennast lootusega, et niisugune töörohkus on möödaminev, et ükskord tule-

vad ka paremad ajad. Rohkem tööd inimeselt nõuda ei või, kui seda praegu politseis tehakse. Politsei teenistus on kõige raskem teenistus, välja arvatud ainult kaitseväelastel sõjaajal. Sellega on seletatav ka see suur igaaastane politsei koosseisust väljalangemise % surma, haiguse ja muudel põhjustel. Siiani on meie politseitöö ainult kasvanud; koosseisude vähendamise tõttu ühelt poolt ja teiselt poolt selle tõttu, et mõned asutused on hakanud väga ohtralt oma õigusi politsei vastu kasutama, mis mõnikord kurioosumini lähevad. Ka kodanikud on oma õiguste nõudmises tundelikumaks muutunud igasuguste auhaavamiste, omavoli tar-

vitamiste jne. mõttes. See aga jälle suurendab politsei töö hulka. Kui järjesti politsei koosseise vähendada, siis saabub sarnane moment, et tema enam pealepandud ülesandeid ei suuda täita.

Kõigil kolmel politseialal kokku ei teeni meil ju rohkem, kui vähe üle 1900 mehe. Sellest arvust on umbes 700 kordnikku, 590 konstaablit, 200 aktiiv kriminaalametnikku. Ülejäänud kuuluvad staapide ja poliitilise politsei koosseisu. Sellest on näha, et meie politseid on juba nii vähe, et kaugemale minna tema vähendamise mõttes ei ole enam kuidagi võimalik tingimuse juures, et ülesanded jäävad endisteks. Küll oleks aga tungivalt soovitatav politseiniku töökoormat kergendada. Ei saa loomulikuks pidada olukorda, kui po-

litseinik enam niipalju aega ei saa, et „Riigi Teatajat’ki“ korralikult läbi lugeda. See ei ole sugugi liialdatud.

Elu läheb kiires tempos. Antakse välja uusi seadusi, muudetakse vanu. Politseinik peab kõigea kursis olema, mis tema ümber sünnib. Politseinik peab alati füüsiliseks võitluseks valmis olema. Neid omadusi peab tema ise arendama. Meistriks saamise saladus aga seisab alalises õppimises ja harjutamises. Nõutakse politseinikult palju ja sellepärast peaks temale võimalus antama igapäev mõned minutid enesetäiendamise peale kulutada. Koosseisude suurendamist ei ole loota, sellepärast peab katsuma asjaajamise lihtsustamise teel ehk osaltki asja soovitavas mõttes lahendada.

Konstaablite korteriolude parandamisest maal.

On juba palju kirjutatud ametnikkude korteri hädast maal. Konstateerin siin veel üht fakti: üks konstaablitest maal, minu ametvend, on sunnitud elama praeguse külmaga pööningu toas kaasüürilisena isikuga, kelle elukombed jätavad palju soovida ja keda ei tohiks usaldada, vaid keda peaks salajase järelevalve alla võtma; tema on sunnitud seal elama, sest kusagil korterit ei saa ja peab leppima kõigega.

Kurb on niisugune nähtus, halvavalt mõjub see teenistuse peale. Sellesamas alevikus elavad postkontori ametnikud riigi korteris; niisama on loomaarstile ehitatud riigi poolt ülearu avarad ruumid, umbes 1½ miljoni marga väärtuses. Valla käskjalg elab kolmetoalises valla korteris. Aga konstaabel... lähed küsima korterit kellegi juure, siis vastatakse eitavalt: „Teil käib palju rahvast, pole sündsast ruumi Teie jaoks!”

Oleks üks pääsetee. Teatavasti võetakse riigimaksude sissenõudmisel lisaraha, kuna omavalitsuse maksude sissenõudmisel seda ei võeta. Omavalitsuse

maksusid saab aga maal üsna palju nõutud, igatahes mitte vähem, kui riigimaksusid. Kui nüüd lisaraha võtmise seadust ka laiendada omavalitsuse ja teiste maksude kohta, siis võiks sealt saadud summad ära kasutada politseiametnikkude korterite ehitamiseks, eestkätt sinna, kus korteriolud iseäranis viletsad.

Ütleme, et maakonnas 40 ametnikku. Praegune lisaraha aastas kõigub umbes 200.000 marga ümber. Omavalitsuse j. t. maksudest tuleks pool juure, oleks 400.000 marka. Pool summast võiks ametnikkudele ära jagada, kuna pool läheks korterite ehitamise kapitali heaks. 200.000 marga võib maal juba üsna kena majakese ehitada ja 40 aasta pärast oleks kõigil ametnikkudel majad. Ametnik maksaks üüri majaehituse kapitali heaks, sellest kapitalist aga ehitatakse uusi ja parandatakse vanu maju. Selle kapitali valitsemine oleks kas prefektuuride või jälle politseiametnikkude kogude käes.

Igatahes midagi tuleb ära teha selles suunas ja ajaviitmata.

Konstaabel A.

Mõrtsukate ühingud usulisel alusel Indias.

Üks kõige tähtsamatest ja paremini organiseeritud salatüingutest Indias on Thugide (kägistajate) ühing, mille aluseks, sihiks ja eesmärgiks on mõrtsukatööde kordasaatmine ainuüksi usulistel motiividel. Millal ja kuidas see ühing

tekkis, pole meil teada, kindel on igatahes, et tema väga vana on, võib olla niisama vana, kui praegu Indias valitsev usk. Et kõne all olevate ühingute tegevust paremini iseloomustada ja et ühtlasi näidata, kuidas on üldse võimalik sar-

naste seltside tekkimine ja töö, olgu lühidalt valgustatud India õpetus jumalatest. Algolevus on Braama, kes end ilmutab kolmainisuses: Braama, Vishnu ja Shiiva, see on kui looja, alalhoidja ja hävitaja vaim. Et aga olemas pole absoluutset hävinemist, vaid iga hävinemise tagajärjel tekib jällegi midagi uut, siis on Shiiva ka seesama Braama, hävitaja on ühtlasi ka looja, ja kõik kolm on üks, lahutamata, ühesugused pühad ja kummardamisväärilised. Sellepärast aga on ka hävitamine ühes kõigi nende jõududega ja nähtustega, mis aitavad kaasa hävitamisele, samuti püha ja tarvilik, nagu loomine ja alalhoidmine, ning Shiiva, hävitaja vaim, on suur jumal ning tema poolehoidjad loevad seda kõige tähtsamaks jumalaks. Olgugi, et usutakse kolmainisusse, on siiski igal vaimul oma erilised kummardajad ning erilised usuühingud on ellu kutsutud iga jumala jaoks. Sellele tuleks veel juure lisada, et igal jumalal on veel oma naisjumal.

Thug'ide õpetuse järele asutas maailma alguses Shiiva naisjumal Kali ehk Bhavani thug'ide suure salaühingu, et neile abiks olla võitluses loova vaimu vastu ning näitas neile selleks otstarbeks kägistamise viisi tapmisel. Ja veel enam. Jumalanna avaldas oma poolehoidu thug'ide vastu ka sellega, et tema ise iga kord mõrtsukatöö jäljed kaotas. Kuid siis eksisid thug'id jumalanna vastu ja tahtsid näha, kuidas kaovad jäljetult tapetute laibad. See uudishimu ei jäänud karistusest ning sellest ajast peale peavad thug'id ise selle eest hoolt kandma, et surnukehad kaoksid ning võimalikult vähe jälgi järele jääks. Siiski aitab jumalanna ka edasi thug'idele mõrtsukatöö jälgesid varjata.

Thug'ide usulised kombesarnanevad üldiselt Braama usuõpetuse tseremoniidele. Jumalanna Bhavani jüngerite vastuvõtmine ühingesse on seotud suuremate pidulikkude talitustega. Peale supeluse, mis pattudest puhastab, esitatakse uus jünger teistele ühingu liigetele. Kui keegi jüngri vastuvõtmise vastu ei kõnelä, minnakse lähedasse pühasse metsa. Sinna jõudes, palub ühingu pealik lageda taeva all jumalannat näidata, kas tema soovib, et ühingu uus poolehoidja saaks vastu võetud, ja kui tema seda soovib, siis palub Guru — pealik — seda näidata silmnähtava märgi abil. Kõik ootavad suures vaikuses ning shakali haukumine, eesli karjumine ehk hane möödalendamine või mingi muu sarnane märk tähendab,

et jumalanna uut jüngrit toetab. Peale selle minnakse tagasi koosoleku ruumi ning pealik annab uue liikme kätte raudkirve, ühingu sümboli, ja ütleb temale ette püha vande sõnad, mida tema peab kuuldavalt kordama. Lõpuks annab Guru uuele liikmele veel suhkrutüki — õnne sümboli — ning ühingesse vastuvõtmise tseremonii on lõppenud. Jünger kuulub sellest silmapilgust peale Bhavani verisele teenistusele pühendatud salaseltsi ning tema elueesmärgiks on saanud jumalanna armu ja poolehoidu võita, see tähendab, nii palju inimelu hävitada kui see vähegi on võimalik. Ja nagu teised India pärismaalased oma elu pühendavad Braamale ja Vishnule, loojale ja alalhoidjale, nii pühendavad thug'id oma elu Shiivale ja Bhavanile. Selle tõttu on siis ka arusaadav thug'ide seisukord teiste usuliste ühingute keskel. Thug'id ise vaatavad oma eluülesannete peale kui töö ja tegevuse peale, mis jumalate poolt heaks kiidetud, samuti aga, mis väga tähtis on ning valitsusvõimude võitlust selle hirmsa ühingu vastu suurel määral raskendas ja raskendab, vaatavad thug'ide peale ka Braama ning Vishnu kummardajad ja teised shivaiitid, sest Shiiva pooldajate hulka ei kuulu üksi thug'id, vaid ka teised ususeltsid inimlikumate sihtidega. Imelikuna võib esimesel silmapilgul paista, et siiski thug'i ja teiste usuühingute vahel alaline võitlus kestab, kusjuures võitluse motiiviks ei ole avaliku julgeoleku eest hoolitsemine, vaid jumalate käsk: looja poolehoidjad peavad võitlust pidama hävitaja poolehoidjatega.

Kui thug'id „tööle” asuvad, paluvad nemad kõige pealt jumalanna abi, ühtlasi palutakse ka seda teed näidata, mille mööda tuleb minna, et tegevus õnnestuks. Iga tapmine sünnib teatavate tseremoniidega; kui thug'ide kätte mingi saak langeb, siis saab suurem osa jumalannale antud, s. o. chamidele, preestritele. Kõige tähtsamal kohal seisavad thug'ide hulgas muidugi preestrid; ülejäänud thug'id jagunevad buthotes'idesse — need on need liikmed, kes otsekohe tapmise toime panevad — lughes'idesse — kellede ülesandeks on laipa tähelepanematult kõige suurema kiirusega maha matta, nii et jälgi järele ei jääks — ning suhtas'idesse. Thug'ide tapmise viis on alati üks ja sama. Nemad ei tarvita kunagi avalikult vägi-valda, nemad ei vala ka kunagi oma ohvrite verd, vaid inimene kägistatakse üle pea visatud siidist rätiku abil, ainult mõ-

nel üksikul juhtumisel tarvitatakse erandina siidist rätiku asemel siidinööri. Iga tapmine valmistatakse hoolega ette ning valetamine, silmakirjaks moonutamine on kõige kardetavamad ja kindlamad abinõud thug'ide tegevuses. Võõraste meelitamine, nendega sõpruse otsimine on viimastena nimetatud suhtas'ide ülesandeks, kes sellepärast ka õieti kõige kardetavamad thug'ide ühingu liikmed on. Ning reisija, kes üksi ehk ühe seltsilisega maanteed mööda kõnnib, väsinud on ja puhata tahab ja kes suhtas'i kätte langeb ning teda kuulab, on kadunud hing. Maanteedest veidi eemal oleval kohal, kuhu suhtas oma ohvri kõiksuguste lubaduste all meelitab ja kus ootavad teised mõrtsukate ühingu liikmed, visatakse ohvrile siidirätik üle pea, tõugatakse teda poolleulsalt juba varemalt valmis kaevatud auku. Peale selle visatakse auk liiva täis, hävitatakse võimalikult kõik kuriteo jäljed ning salga liikmed valguvad laiali, et mitte möödaminejate tähelepanu oma peale tõmmata. Mõne aja pärast kohtavad nemad kokkuräägitud kohal, et jumalannat tänada hea kordamineku eest ja et ühtlasi saadud saagi ärajaotamise üle otsustada. Kui thug'idel kauemat aega korda ei lähe inimesi tappa, siis järeldavad nemad sellest, et jumalanna nende tegevusega rahul pole, mispärast on vaja temale ohvrit tuua salga enese liigete seast. Kui liiget ei leidu, kes oleks nõus vabatahtlikult surma minema, heidetakse liisku, ning liige, kelle peale liisk langeb, läheb sõna rääkimata surma, mis meile võõrastav, hindude juures aga täitsa arusaadav, kui meele tuletada seda põlgtust, mis nemad üldse tunnevad elu vastu. Sarnasel juhtumisel aga ja ainult sarnasel korral tarvitavad thug'id tapmiseks, mis sünnib mõnes pühas kohas, mõõka. Juure lisada võiks siin vast ehk veel, et ka naisterahvad thug'ide ühingus suurt osa etendavad. Harilikult langeb nende peale buthotes'ide osa, s. o. nemad kägistavad ohvri, eriti naisterahvaid, kellede kaastundmust ehk üldse usaldust nemad on suutnud pika peale võita. Kui ühingu naisliikmed noored ja osavad on, siis kasutatakse neid ära ka suhtas'ide osa mängimiseks ning reisijate võrgutamiseks ning lõksu meelitamiseks.

Thug'ide ühingu edukale tegevusele aitab kaasa kahtlemata see asjaolu, et India vanadest aegadest saadik üksikutesse väiksematesse ja suurematesse iseseisvatesse riikidesse jagunes, milliste vahel

mingit ühist polnud ja mis teine teisega sõja jalal olid. Kaasa aitasid sellele, et thug'ide kahjulikku tegevust kaua aega ei saadud paraliseerida, kahtlemata ka üldse pärismaalaste elukombed ja usukombed. Praeguse aja maanteed Indias on ka alles uuema aja saavutus, on inglaste poolt ehitatud ja korda seatud ning praegugi veel pole terve maa teedega kaetud ning ühendus nii mõnegi tähtsama koha vahel on võimalik ainult metsateede mööda ehk kõrbede ja mägede kaudu. Arvesse tuleb ka võtta, et pärismaalane-reisija mingit jälge oma järele ei jäta, välja arvatud, võib olla, ainult linnad, kus tema karavaani öömaja-kohtadel magab ja sööb, sest vähest toitu, mida tema riisi näol tee peal tarvitab, jõuab tema kaasas kanda, ja ööd saadab tema lageda taeva all mööda. Selle tõttu ei saa aga harilikult kõige parema tahtmise juures kindlaks teha, kui kaugele pärismaalane, kes jäljetult kadunud, oma reisil jõudnud. Muu seas aga ei ähvarda vaeseid pärismaalasi, samuti nagu jõukaid reisijaid, kes suurema salgaga reisivad, tõsine hädaoht thug'ide poolt. Nende eesmärk on peasjalikult tappa üksikuid kaupmehi, kes suuremaid varandusi transporteerivad: kalliskiva, kulda jne. Mõned ühingu pealikud on peale selle veel tuntud ja austatud tegelased, mille tõttu nende peale mingit kahtlust ei lange. Need kasutavad ühingut muidugi ära ainult selleks, et end rikastada. Järgmine lugu näitab seda. Umbes kolmekümne aasta eest tegutses Hingoly maakonnas kardetav thug'ide salk, mille eesotsas seisis üks jõukamatest maakonna ärimeestest Huori-Sing. Viimane sai thug'i meeste kaudu teada, et teine, sama maakonna kaupmees suurema partii kallihinnalist kraami Bombay linnast kavatses maakonda tuua. Huori-Sing muretses omale tollivõimude poolt sisseveo loa, mis temale takistamatult välja anti, sest tema suutis anda täpse, oodatava kraami üksikasjalise nimekirja. Varustatult selle dokumendiga läks tema teise kaupmehe karavaanile vastu, tappis oma abilistega kaupmehe ühes teenijatega maha ning viis röövitud kraami juba oma kraamina üle piiri.

Imestust võiks muidugi äratada asjaolu, et India valitsejad kaua aega thug'ide olemasolust midagi ei teadnud, mispärast meie ka vanematest ajaloo teostest midagi nende kohta ei leia. Esimene India valitseja, kes põhimõttelikult hakkas tegutsema thug'ide vastu, oli Akbar. Peale tema surma kestis võitlus kardetava ühin-

gu vastu edasi, kuid kaugeltki mitte sel mõõdul ja ulatuses, nagu see vaja oli. Arvesse võttes aga kõiki ülaltähendatud asjaolusid, ei saa siiski imeks panna, et inglased alles viiskümmend aastat peale selle, kui nemad India oma alla heitsid, thug'ide vastu võitlema hakkasid.

Asi algas sellest, et kord mõned pärismaalased-sõdurid jäljetult kadusid, keda puhkusele lubati ja kes kogutud varaga teekonnale asusid, kuid enam tagasi ei ilmunud. Ettevõetud uurimised tegid mõrtsukate usulise ühingu olemasolu avalikuks, kuid keegi võimukandjatest ei teadnud siis veel aimata, kui suur ja kardetav on thug'ide ühing. Selle tõttu ei asutud ka esialgu veel üldse thug'ide taga kiisamisele. Nii kestis olukord veel ligi kaksikümmend aastat. Vahepeal aga langesisid ikka uued ja uued ühingu liikmed inglaste kätte ning mõned neist olid nõus ühingu saladusi välja andma, kui neid ellu jäeti. Kõige tähtsam neist äraandjatest oli pealik Teringhea, keda vist kõige suuremaks mõrtsukaks tuleb lugeda, keda tunneb ajalugu. Mees võttis tegelikult osa 719 tapmisest ning seletas kurvameelselt inglise kohtunikudele: kui mina poleks 12 aastat vangis viibinud, oleks mina tuhande kindlasti täis teinud. See polnud hooplemine, vaid mehe tõelik arvamine. Hakati asja põhjalikult uurima ning leiti vangi näpunäidete abil tapetuid mahamaetuna üle terve India. Tol ajal seisis India valitsuse eesotsas lord Pentink, kellel selge oli, et hariliku polit-

sei abil sarnase pahe vastu võidelda ei saa, et tuleb tarvitusele võtta erakorralisi abinõusid. Tema asutas erilise politseilise osa, mis koosnes tublidest ja energilistest ohvitseridest, kellede ainsaks ülesandeks oli ühingu liigete paljastamine ja halastamatu tegutsemine ühingu suhtes. Liigete suur arv aitas muidugi omalt poolt kaasa pahe vastu edukaks võitlemiseks. Tarbekorral andis politsei armu nendele ühingu liigetele, kes kõikidesse saladustesse olid pühendatud ning vastava useltside liikmeid tundsid ning samuti toimepandud kuritegusid — mõistagi tingimusel, et kõik saladused avalikuks tehtakse. Võitlus edenes valitsusvõimude kasuks ning juba kuue aasta pärast oli antud kohtuvõimude kätte 3266 ühingu liiget. Selle juures peab aga silmas pidama, et maa sees, paikades, mis keskkohadest kaugemal, liigete suhtes lühemat protseduuri tarvitusele võeti, neid hävitati koha peal valitsuse ja tihti ka omavalitsuse võimude poolt, ning sel teel karistatud thug'i ühingu liigete arv tõuseb kahtlemata üle kohtute kätte toimetatud isikute arvu. Lord Pentinki järeltulijad jätkasid energilist võitlust thug'ide vastu ning praegu on, võib öelda, thug'ide ühing enam-vähem hävitatud, kuid siiski veel mitte täielikult, sest üksikud sündmused, mis vahetevahel aset leiavad, näitavad, et thug'id ühel ja teisel keskpaikest kaugemal olevatel kohtadel edasi tegutsevad, mõnikord isegi vastavate kohaliste võimude heakskiitmisel ja nõusolekul.

Väljamaalt.

Varastatud küla nõukogu.

Moskva „Isvestijas“ ilmus mõne aja eest kirjeldus järgmisest, tõesti kuulmatu juhtumisest. Luganski maakonna Donetsi oblasti Borovikovskoje küla nõukogu oli eeskujuks teistele, töötas täpselt ja kiirelt ja suutis asju ajada, nagu seda nõutakse. Naabri küla Aleksandrovka elanikud, kes üldse veel oma juures sovjeti ei jõudnud sisse seada, vaatasid, nagu kirjutab Moskva leht, aukartusega, imestusega ja kadedusega naabrite peale. Lõpuks tuli Aleksandrovka küla elanikkudel hea mõte pähe: jõuga nõukogu naabrite käest ära võtta ning oma juure ületua. Nii siis tehti ka. Ühel öö sõitsid Aleksandrovka elanikud mitme vankriga Borovikovskoje kü-

lasse küla nõukogu hoone ette, murdsid ukсед ja aknad lahti, panid kantsleile lauad, toolid ning muud sarnased asjad vankrisse, samuti ka aktid, paberid ning kõiksugused kantsleile tarbeained ja äratasid lõpuks üles ka nõukogu esimehe ja sekretäri, olles muidugi selles õiges arvamus, et kantsleile äraviimine üksi veel asja ei lahenda, vaid tuleb ühtlasi ka tarviliikke inimesi n. ütelda varastada. Nõukogu esimees ja sekretär asetati samuti vankritesse protestide peale vaatamata ning siis sõideti jälle tagasi koju poole. See kuulmatu ja igatahes algupärane ülevõtmine sünnitas muidugi suurt kõmu ja üldist naeru, kuid sellega tuleb lähemal ajal tegemist teha ka vastavatel Ukraina

võimudel. Kõne all oleva maakonna elanikud olevat väga ärevil asja lõpuliku lahendamise viisi suhtes ning ainult Aleksandrovka mehed olevat külmavereliseks jäänud kindlas usus, et keegi neilt varastatud nõukogu ära võtta ei saa.

Kinnitus vangimaja vastu.

Alkoholiliste jookide salakaubavedajad Ameerika Ühisriikides, kellede töö suurte hädadohtudega seotud on ja kindlasti kõige elukardetavam „elukutse“ meie aja Ühisriikides on, katsuvad igal viisil hädadohtu vähendada, ehk vähemalt oma perekonna liikmeid igasuguste ootamatuste vastu kindlustada. Sellest siis on tekkinud omapäraseid kinnitusseltsid, mis mõeldavad allpool kirjeldatud kujul ainult Ameerikas. Üks kinnitusseltsi agentidest, keegi Villiam Moore, andis hiljuti teada, et isikute arv 1925. a., kes end alkoholi salakaubandusega ühenduses olevate hädadohtude vastu kinnitasid, oli ühes ainsamas osariigis 1200 meesterahvast ning 100 naisterahvast, makstud priiside summa tõusis üle 500.000 dollari. Kinnitusseltsid on mõistagi õige suured, sest seltside riisiko on väga suur. 10 dollarit nädalas peab see isik maksma, kes soovib, et tema perekonnale 10.000 dollarit välja makstakse, kui teda tabab surm „raske elukutsega seotud ameti ülesannete täitmisel“. Kuid on võimalus end kinnitada ka vangimajas viibimise vastu. Kui keegi isik maksab selleks otstarbeks nädalas kaks dollarit, siis makstakse temale vangimajas viibimise aja jooksul välja viis dollarit päevas, nelja dollarilise maksu juures makstakse vangimajas viibimise aja jooksul välja kümme dollarit päevas, viie dollarilise maksu juures — kakskümmend dollarit päevas jne. jne. Muidugi makstakse raha välja ainult siis, kui isik sattus vangimajja salakaubitsemise tagajärjel joovastavate jookidega.

Kõige suurearvulisem politsei maailmas.

Ühenduses alkoholi salasisseveoga ning salamüügiga ja samuti alatasa kasvava kuritegevusega ja salajaselt sisserändamise kasvamisega, otsustati hiljuti New-Yorgi linna politsei koosseisu tunduvalt suurendada. Praegune koosseis on 11.000 meest, mis aga kaugeltki ei vasta elanikkude ning toimepandavate kuritegude arvule. Inimesi elab New-Yorgis praegu umbkaudsete väljaarvamiste järele: alaliselt 6 miljoni ümber ning ajutiselt umbkaudselt 1 miljon, seega kokku ligi seitse miljoni. Kavatakse

politseiameetnikkude arvu kõige lähemal ajal tõsta kuni 25.000 meheni ja sellega seisaks siis vähemalt arvuuliselt New-Yorgi politsei esimesel kohal maailmas.

Sandarmite ülem röövlina.

Rumeenia külas Locovitas (Dorohai ümbruskonnas) pandi paari kuu eest ühe rikkama talupoja juures suuremurdvargus toime. Nimelt ilmusid ühel ööl talupoja juure neli maskeeritud meest, kes talupoja magamistuppa tungisid, meest enast ja teisi perekonnaliikmeid veriseks löid, kinni sidusid ja siis hakkasid riisuma majast väärtusi. Riisutud kraam mahutati vankrisse ning sõideti kiirelt minema. Enne kui röövlid majast lahkusid käskisid nemad asja üle vaikida, vastasel korral ähvardati neid ära tappa. Ja tõesti ei julgenud kannatada saanud isikud asja üle kõnelda, kuid siiski tuli kuritegu mõne päeva pärast ilmsiks ning kohalikud sandarmid hakkasid asja uurima ja selgitama. Esialgu arreteriti terve rida inimesi, kuid kõikidel läks korda kindlaks teha, et nemad asjasse segatud ei ole. Näis nagu ei lähekski korda kuritegijate kohta selgusele jõuda, seda enam, et keegi talupidaja perekonnast ei suutnud maskeeritud röövlite välimust täpsemalt kirjeldada. Mõne aja pärast läks aga naabri külas asuvaltel sandarmitel korda ühte kuritegijatest tabada, kelle süü päevaselge oli ja kes siis ka lõpuks puhtsüdamlikult oma süü üles tunnistas. Selgus, et kinnivõetu oli üks salga liigetest, kes röövimise toime pani ja et salga vaimliseks ja tegeliseks juhiks polnud keegi muu, kui selle küla sandarmite ülem Jan Enachecu, kus kuritegu toime pandi. Viimase juures korraldati otsekohe läbiotsimine, mis otse üllatavaid tagajärgi andis. Sandarmite ülema korterist leiti talupoja õmblusmasin, grammofoon ja teised sarnased asjad. Peale selle aga leiti Enachescu korterist veel hulk asju, milliste päritolu kohta mees ei teadnud mingit seletust anda. Asja uuriti edasi ja tehti lõpulikult avalikuks, et kõik need kahtluse all olevad asjad samuti varastatud kraam on ja et sandarmite juht on ühe kardetava varaste salga ülemaks, kes palju kuritegusid on toime pannud, ja keda kuidagi ei läinud korda kahjutuks teha, vaatamata selle peale, et kuritegijad olid mõnikord õige ettevaatamatult tegutsenud. Sandarmite ülema osavõtt kuritegudest andis muidugi vastuse kõigi sarnaste küsimuste peale.

Küsimused ja kostmised.

Ametnik. Küsimused. 1) Kas võib valdavalitsus panna valla piiris piirivalve kordonis elavad piirivalvurid isikumaksu alla, sest „R. T.” nr. 83/84 — 24. a. avaldatud seaduse muutmises võib panna isikuid isikumaksu alla, kellel muutmata elukoht valla piiris, kuna piirivalves sõjaväeline kord ja igal pool ümberpaigutatavad on?

2) Kas saavad piirivalvurid „R. T.” nr. 19 — 23. a. avaldatud seaduses üleaja teenijate palkade asjus kaitseväs § 2. märkus 3. järele ühekordset lisatasu?

Vastused: 1) Tähendat. seaduse § 9 ei tee vahet kodanikkude vahel; möödu-

andvaks on, kas kodanikul on vallas alaline elukoht või mitte. Isikud, kes maksust vabad, on selles paragrahvis otsekohe ette nähtud, kuid vallanoukogudel on õigus mõjuvatel põhjustel ka mitte otsekohe seaduses ettenähtud isikuid maksust vabastada. Järjekult võib see, kes seisab teenistuses ja kes ei loe oma alaliseks elukohaks valda, kus tema teenistukoht asub ja kus temale maksu määrati, maksust mitte vabastamise korral küsimust lahendada ainult administratiivkohtu korras.

2) Vaata piirivalve valitsuse ülema käsukiri 16. veebr. s. a. nr. 13, § 1.

Väljaandja: **Siseministeeriumi administratiiv-ala kirjastus.** Vastutav toimetaja: **E. Maddison.**
Tegev toimetaja: **O. Angelus.**

K u u l u t u s e d.

Tunnustatakse maksvusetuks järgmised isikutunnistused:

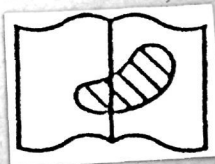
Juurikson, Ernst Andrese p., v. a. Viivere vallaval. 7. 12. 20 a. nr. 105. (36537)
Maddison, Maria Johani t., v. a. Hallinga vallaval. 18. 1. 21 a. nr. 501. (36539)
Tamjärv, Aline Gustavi t., v. a. Saksi vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 170. (36540)
Vaademann, Veili, v. a. Aaspere vallaval. (36541)
Ots, Senta Eduardi t., v. a. Rapla vallaval. 18. 10. 23 a. nr. 237. (36542)
Maasing, Jaan Mardi p., v. a. Kõo vallaval. 20. 9. 22 a. nr. 1772. (36543)
Viskus, Juhan Peetri p., v. a. Kaarma-Suure vallaval. 24. 4. 23 a. nr. 93. (36544)
Kruusberg, Aleksandra Nikita t., v. a. Liigvala vallaval. 1921 a. (36545)
Kanter, Alfred Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 7. 4. 20 a. nr. 9837. (36546)
Koppas, Hans Reinu p., v. a. Undla vallaval. 31. 12. 19 a. nr. 995. (36549)
Suuk, Marie Jakobi t., v. a. Undla vallaval. 30. 12. 19 a. nr. 821. (36548)
Purgats, Ruuben Mardi p., v. a. Jõhvi vallaval. 1919 a. (36572)
Krusbart, Aleksander Jüri p., v. a. Pada vallaval. 5. 10. 20 a. nr. 1341. (36570)

Puukar, Villem Juhani p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 7. 4. 20 a. nr. 9648. (36574)
Kägi, Anton Otto p., v. a. Tallinna linna pol. sadama jsk. 19. 12. 23 a. nr. 315. (36575)
Orav, Robert Oskari p., v. a. Tartu linna pol. 1. jsk. ülemalt 23. 6. 23 a. nr. 656. (36576)
Kala, Jaan, v. a. Lelle vallaval. 27. 2. 20 a. nr. 180. (36580)
Karv, Johannes Jaani p., v. a. Võru maak. pol. ülemalt 29. 3. 20 a. nr. 3309. (36581)
Sild, Hilda Johanna Madise t. (36583)
Ganin, Afanasi Dementi p., v. a. Kasepää vallaval. 1923 a. (36584)
Supsi, Oskar Mihkli p., v. a. Põltsamaa alevival. 13. 8. 24 a. nr. 250. (36589)
Kesa, Elisabeth Mihkli t., v. a. Põltsamaa alevival. 18. 8. 21 a. nr. 1352. (36590)
Ütt, Jaan Jaani p., v. a. Põltsamaa alevival. 2. 11. 20 a. nr. 684. (36591)
Maakus, Mihkel Jüri p., v. a. Maidla vallaval. (36593)
Mitroschin, Pavel Vassili p., v. a. 17. 12. 24 a. nr. 1365. (36595)
Mitroschina, Marie Vassili t., v. a. 28. 4. 25 a. nr. 803. (36596)
Mitroschina, Marina Vassili t., v. a. 12. 3. 25 a. nr. 660. (36597)

- Mitroschina, Veera Vassili t., v. a. 28. 4. 25 a. nr. 805. (36598)
- Mitroschin, Sergei Vassili p., v. a. 6. 6. 24 a. nr. 388. (36599)
- Drosdov, Ignati Vassili p., v. a. 31. 12. 24. a. nr. 1773. (36951)
- Semjonov (Gromov), Ivan Semjoni p., v. a. 28. 1. 20 a. nr. 1783. (36952)
- Landõschev, Aleksei Ilja p., v. a. 20. 6. 24 a. nr. 401/142237. (36953)
- Kornõschova, Irina Vassili t., v. a. 2. 7. 20 a. nr. 6017. (36954)
- Hromov, Semjon Mihaili p., v. a. 5. 3. 20 a. nr. 135/14. (36955)
- Drosdov, Georg Dimitri p., v. a. 9. 1. 25 a. nr. 150. (36956)
- Mitroschina, Anna Vassili t., v. a. 1920 a. nr. 4529. (36957)
- Moltschanov, Nikolai Kusma p., v. a. 14. 12. 23 a. nr. 116234/587. (36958)
- Nikolajeva (Filipova), Maria Nikolai t., v. a. 27. 5. 20 a. nr. 4688. (36959)
- Vituschkina, Uljana Peetri t., v. a. 29. 4. 25 a. nr. 4208. (36960)
- Jalagin, Timofei Aleksei p., v. a. 3. 2. 22 a. nr. 9643. (36961)
- Kotov, Nikolai Vassili p., v. a. 6. 2. 23 a. nr. 109. (36962)
- Vaher, Pauline Friido t., v. a. Tartu linna pol. 2. jsk. 9. 12. 19 a. nr. 3760. (36604)
- Tamm, Nikolai Mihkli p., v. a. Laius-Tähkvere vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 403. (36603)
- Janter, Gustav Hansu p., v. a. Vao vallaval. 30. 11. 22 a. nr. 2277. (36605)
- Freienthal, August Villemi p., v. a. Venevere vallaval. 31. 7. 20 a. nr. 117. (36607)
- Kanelaud, Rosalie Märdi t., v. a. Võru vallaval. 15. 12. 19 a. nr. 272. (36701)
- Valge, Eduard Mihkli p., v. a. Põlgaste vallaval. 6. 9. 21 a. nr. 410. (36702)
- Grünberg, Peeter Peebu p., v. a. Nursi vallaval. 23. 12. 19 a. nr. 78. (36703)
- Bergmann, Else Jaani t., v. a. Võru linna pol. ülemalt 5. 12. 19 a. nr. 2557. (36704)
- Soosaar, Rosalie Andrei t., v. a. Rõuge vallaval. 28. 11. 22 a. nr. 602. (36705)
- Laugason, Alviine Mihkli t., v. a. Orava vallaval. 13. 3. 25 a. nr. 117. (36706)
- Sulg, Eduard Siimoni p., v. a. Võru vallaval. 19. 9. 21 a. nr. 58. (36706)
- Ploom, Emilie Mihkli t., v. a. Kasaritsa vallaval. 2. 1. 20 a. nr. 510. (36708)
- Hillep, Peeter Peebu p., v. a. Kasaritsa vallaval. 13. 1. 20 a. nr. 900. (36709)
- Väljamäe, Karl Karli p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (36751)
- Kaibaldt, Pauline Juliuse t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1920 a. nr. 1567. (36753)
- Kristjansen, Rudolf Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. (36754)
- Leiner, Jakob Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. nr. 9385. (36756)
- Vahar, Johannes Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (36757)
- Tartu, Johanna Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1919 a. nr. 13284. (36758)
- Treimann, Mart Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1919 a. nr. 2039. (36759)
- Sarapik, Pauline Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (36760)
- Kivimägi, Voldemar Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1922 a. (36761)
- Kruusel, Aleksander Jüri p., v. a. Nõmme pol. jsk. (36762)
- Priks, Konstantin Joosepi p., v. a. Narva linna pol. ülemalt 12. 10. 23 a. nr. 2631. (36763)
- Kruusel, Johannes Marie p., v. a. Nõmme pol. jsk. nr. 544. (36764)
- Karu, Heinrich Heinrichi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 5. 9. 25 a. (36765)
- Antsov, Julius Antoni p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 1473. (36766)
- Oja, Helmi Leena t., v. a. Järvakandi vallaval. nr. 441. (36767)
- Pihlakas, Marta Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (36768)
- Kolts, Peeter Jaagu p., nr. 13. (36770)
- Gamm, Aleksander Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1923 a. nr. 1118. (36771)
- Uusmann, Antonie Leopoldi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 5. 12. 21 a. nr. 16947. (36774)
- Rogov, Vassili Nikolai p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 6. 1. 24 a. (36775)
- Ment, Aleksander Eduard Hendriku p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 29. 9. 21 a. nr. 14598. (36778)
- Kull, Pauline Karli t., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 14. 2. 23 a. nr. 509. (36779)
- Laan, Lukija Kusta t., v. a. Talli vallaval. 3. 12. 19 a. nr. 387. (36781)
- Paljasmaa, Adele Peedu t., v. a. Suuremõisa vallaval. (36785)
- Mordengoff, Elmar Gustavi p., v. a. Saare vallaval. 1919 a. (36787)

- Kulo, Hilda Karli t., v. a. Nõmme pol. jsk. 1923. a. nr. 40. (36788)
- Kramann, Aliine Otto t., v. a. Harku vallaval. (36789)
- Jaakson, Mary, v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (36790)
- Janoskevitsch, Paul Georgi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 1923 a. nr. 621. (36792)
- Koivel, Leontine Jaani t., v. a. Raudteede pol. ülemalt. (36794)
- Simtmann, Harald Heinrich Johannese p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1924 a. (36795)
- Vain, Voldemar, v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 3069. (36796)
- Roden, Olga Tõnu t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1925 a. (36798)
- Puhm, Johannes Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (36799)
- Indus, Hans Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. (36800)
- Rüütel, Johannes Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1920 a. nr. 4411. (36851)
- Suga, Eduard Hansu p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1922 a. nr. 6. (36852)
- Preiverk, Heinrich Priidiku p., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 24. 4. 19 a. nr. 10850. (36854)
- Ivask, Abram Andrese p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (36856)
- Normann, Karl Karli p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt. (36857)
- Keelmann, Magda Mardi t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. nr. 5580. (36860)
- Normann, Johannes Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 9. 1. 20 a. (36862)
- Muntler, Otto Kristjani p., v. a. Tall. linna pol. sadama jsk. nr. 972. (36863)
- Laas, Elisabeth Jüri t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1924 a. nr. 5190. (36864)
- Bukshövden, Aleksandra, v. a. Kirbla vallaval. (36865)
- Vimb, Julius Mardi p. (36867)
- Arnover, Jaan Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. (36869)
- Sander, Aleksander Jakobi p., v. a. Tall. linna pol. 1. jsk. 7. 5. 23 a. nr. 955. (36872)
- Hansov, Liisa, v. a. Haimre vallaval. nr. 106. (36873)
- Gold, Magda Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1923 a. nr. 61392. (36874)
- Feldhof, Julius Karli p., v. a. Ambla vallaval. 9. 11. 20 a. nr. 830. (36880)
- Schüts, August Martini p., v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 15. 12. 19 a. nr. 3660. (36875)
- Koppet, Helmi Jaani t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 8. 6. 22 a. nr. 17843. (36876)
- Vilu, Ida Miku t., v. a. Tall. linna pol. 5. jsk. 28. 1. 21 a. nr. 13408. (36881)
- Tulver, Aleksander Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 871. (36882)
- Vuurmann, August Jüri p., v. a. Kaalase vallaval. nr. 42. (36883)
- Pesur, Eduard Jüri p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (36884)
- Polberg, Aleksander Jüri p., v. a. Saue vallaval. (36885)
- Trubok, Arnold Kristjani p., v. a. Rakvere linna pol. jsk. 24. 5. 21 a. nr. 6164. (36886)
- Veermann, Voldemar Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1923 a. (36887)
- Kivi, Aleksander Anna p., v. a. Võru linna pol. jsk. 1923 a. nr. 3454. (36888)
- Peetzold, Pauline Jakobi t., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. 1919 a. (36889)
- Vachovsky, Adu Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 2. jsk. nr. 1193. (36890)
- Prausen, Eduard Mardi p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 1919 a. nr. 5745. (36891)
- Bauer, Johan Gustavi p. (36892)
- Kukk, Mihkel Mihkli p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. nr. 80194. (36893)
- Remmert, Karl Tõnu p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. 23. 6. 23 a. nr. 1644. (36894)
- Sääsk, Marie Madise t., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (36895)
- Palikof, Dimitri Feodori p., v. a. Tall. linna pol. 4. jsk. (36902)
- Kärt, Herman Friedrichi p., v. a. Tall. linna pol. ülemalt 1925 a. nr. 2666. (36909)
- Sepp, Elisabeth Andrese t., v. a. 1919 a. (36910)
- Mets, Karl Juhani p., v. a. Alavere vallaval. (36911)
- Timofeev, Pelageja, v. a. Nõmme pol. jsk. 1925 a. (36913)
- Mastberg, Margarethe Vladimiri t. v. a. Tall. linna pol. 6. jsk. 1922 a. nr. 10887. (36916)
- Karmeeter, Anton Antoni p., v. a. Lasnamäe pol. abijsk. 1923 a. nr. 28. (36918)
- Jõgi, Adolf Jaani p., v. a. Tall. linna pol. 3. jsk. 1920 a. (36921)

Kuulutus.

Viru Maakonna politsei Jõhvi jsk. komissar annab teada, et 15. märtsil 1926 a. kell 10 hommikul müüakse Püssi vallas, Irvalla külas

enampakkumisel

Grigori Iljin'i päralt olev varandus, mis koosneb 1. ühekordsest, püstlaudadest ehitatud majast, suurus $3 \times 2\frac{1}{3}$ sülda, äravedamiseks, hinnatud 10000 marga peale, 1922 a. puhtakasumaksu sissenõudmiseks.

Müüdavat maja võib näha oksjoni päeval 15. III. 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis 18. veebr. 1926 a.

Nr. 07141²⁵.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.

Kuulutus.

Viru maakonna politsei Jõhvi jsk. komissar annab teada, et 3. märtsil 1926. a. kell 10 hommikul müüakse Jõhvi asunduses

enampakkumisel

M. Naur'i päralt olev varandus, mis koosneb ühest kõrb ruun hobusest, hinnatud 7000 marga peale, kohtumaksude sissenõudmiseks.

Müüdavat hobust võib näha oksjoni päeval 3. III 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 21. veebr. 1926. a.

Nr. 15640²⁵, 0745, 02412, 01443.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.

Kuulutus.

Põltsamaa jaosk. politsei komissar Viljandimaal annab teada, et 2. märtsil 1926 a. kell 11 hommikul müüakse tema kantselei juures — Põltsamaa alevis

enampakkumisel

Hans Peedu päralt olev varandus, mis koosneb kahest hobusest, hinnatud 25000 marga peale, riigi ja omavalitsusemaksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid loomi võib näha oksjoni päeval.

Pakkumine algab hinnatud summast.

J. Lillak.

Politseikomissar.

Kuulutus.

Viru maakonna politsei Jõhvi jsk. komissar annab teada, et 8. märtsil 1926. a. kell 10 hommikul müüakse Mäetaguse vallas, Pagari asunduses

enampakkumisel

Ernst Stackelberg'i päralt olev varandus, mis koosneb tõldadest ja sõiduvankritest, hinnatud 95.000 mk. peale, mitmesuguste riigimaksude sissenõudmiseks.

Müüdavaid asju võib näha oksjoni päeval 8. III 26.

Pakkumine algab hinnatud summast.

Jõhvis, 18. veebr. 1926. a.

Nr. 04849²⁵.

H. Raukas.

Jaoskonna komissar.